

Vina

Daniel Vișan-Dimitriu

Sunt vinovat, iubito, recunosc,
Ți-o spun cerând în ochii-ți îndurare,
În apăsarea buzelor iertare,
Și-n suflet doar căldura ce-o cunosc.

E-o vină veche, nu e trecătoare,
Nu-i foc de paie și nicicând n-aș vrea
Să plece, să se schimbe vina mea
Și să-mi devină alta, mult mai mare.

De poți, mă iartă, spune-mi cum să fac
Să pot cu ea în mine să trăiesc!
În fața ta, nu pot să mă prefac.

S-o recunosc și s-o mărturisesc?
De-o-mpart cu tine, oare, te împac
Având aceeași vină? Te iubesc.